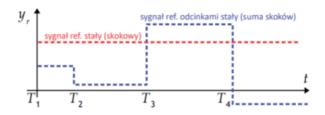
• Zadanie regulacji stałowartościowej/ zadanie stabilizacji PS

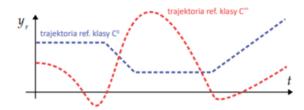
Sygnał referencyjny jest sygnałem stałym lub sygnałem odcinkami stałym, a wszystkiego jego pochodne są tożsamościowo równe 0. W każdej chwili czasu wartość sygnału referencyjnego jest dokładnie znana.

$$\forall t \in [T_i, T_{i+1}) \quad y_r(t) = \text{const}, \qquad y_r^{(l)}(t) \equiv 0 \quad \textit{dla} \quad l = 1, 2, \dots, \quad i \in \mathbb{N}.$$

• Zadanie śledzenia trajektorii/ regulacji programowej TT

Sygnał referencyjny zmienia się w czasie, a wszystkie jego pochodne mają skończoną wartość. W każdej chwili czasu znamy dokładną wartość sygnału referencyjnego i każdej jego pochodnej

$$\forall t \ge 0 \quad y_r(t) = \text{var}, \qquad |y_r^{(l)}(t)| < \infty \quad \textit{dla} \quad l = 1, 2, \dots, m$$

• Zadanie regulacji nadążnej TF

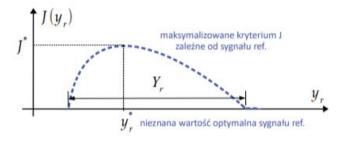
Sygnał referencyjny zmienia się w czasie, a wszystkie jego pochodne mają skończoną wartość. Nie znamy wartości pochodnych, znamy wartości sygnału referencyjnego.

$$\forall t \geqslant 0 \quad y_r(t) = \text{var}, \qquad |y_r^{(l)}(t)| < \infty \quad \textit{dla} \quad l = 1, 2, \dots, m$$

• Zadanie ekstremalizacji/ regulacji ekstremalnej

Poszukujemy optymalnej wartości yr* sygnału referencyjnego w celu maksymalizacji/minimalizacj pewnego kryterium J(yr) definiującego zadanie sterowania w URA.

$$y_r^* = \max_{y_r \in Y_r} J(y_r)$$
 lub $y_r^* = \min_{y_r \in Y_r} J(y_r)$

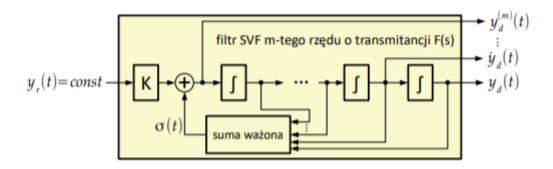
Sygnaly referencyjne

Mogą mieć dwa źródła:

- Blok GSR- sygnał ref. i jego pochodne są wprost programowane, pochodne są wyznaczone analitycznie, nie używamy przybliżonego różniczkowania. Sygnały generowane nie mają fizycznej intepretacji, dziedziczą ją od sygnału zwrotnego yp.
- System zewnętrzny- sygnał fer. jest odpowiedzią lub funkcją stanuzewnętrznego systemu.

Konwersja zadania PS na TT

Dokonuje się jej w celu poprawy dynamicznej jakości sterowania w URA i ograniczenia kosztu sterowania. Stosuje się szeregowo, w torze sygnału referencyjnego filtr zmiennej stanu SVF m-tego rzędu o jednostkowym wzmocnieniu. Przy jego pomocy można wygenerować pochodne od 1-go rzędu do m-tego rzędu.

Konwersja zadania TF na TT

Dokonuje się jej w celu zmniejszenia stopnia trudności realizacji ZCS i uzyskania poprawy jakości sterowania w URA. Dokonuje się estymacji nieznanych pochodnych do m-tego rzędu. Istnieją sposoby estymaty:

• Filtracja filtrami typu $F_{est}^l(s) = \frac{s^l}{(1+sT)^m}$

Powstaje tu problem szumów w sygnale referencyjnym i wprowadza opóźnienia.

 Nieliniowy odporny różniczkowator RED Wektor stanu różniczkowatora

$$x = [x_0 \ x_1 \ \dots \ x_m]^{\top} \triangleq [f \ f^{(1)} \ f^{(2)} \ \dots \ f^{(m)}]^{\top} \in \mathbb{R}^{m+1}$$

$$\dot{x}_0(t) = \hat{x}_1(t) + \phi_0(\epsilon(t))$$

$$\dot{x}_1(t) = \hat{x}_2(t) + \phi_1(\epsilon(t))$$

$$\vdots$$

$$\dot{x}_n(t) = \phi_n(\epsilon(t)), \qquad \phi_i(\epsilon) \triangleq \kappa_i |\epsilon|^{\frac{n-i}{n+1}} \operatorname{sign}(\epsilon), \qquad i = 0, 1, \dots, n, \quad \kappa_i > 0,$$

Czerwony wzór- nieliniowa funkcja błędu estymaty.

• Obserwator Luenbergera lub Kalmana.